

ת"פ (חיפה) 1495-02-24 - מדינת ישראל נ' סמי שלמה מלול

ת"פ (חיפה) 1495-02-24 - מדינת ישראל נ' סמי שלמה מלול שלום חיפה

ת"פ (חיפה) 1495-02-24

מדינת ישראל

נגד

סמי שלמה מלול (עציר)

בית משפט השלום בחיפה

[23.09.2024]

כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב

גזר דין

הנאשם הורשע על סמך הודאתו בעובדות כתב האישום, בביצוע עבירה של הפרת הוראה חוקית בניגוד לסעיף 287(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), הפרעה לשוטר במילוי תפקידו בניגוד לסעיף 275 לחוק העונשין, ואיומים בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום בתמצית:

ביום 11.1.24 התקיים דיון בבית הסוהר צלמון, במסגרת וש"ר 55710-10-23, בו הורתה וועדת השחרורים על שחרור הנאשם בתנאים, בין היתר, מעצר בית בין השעות 21:00 עד השעה 6:00 למחרת, בביתו של הנאשם ברחוב הזית 23 בעתלית (להלן: "הבית"), בפיקוח איזוק אלקטרוני (להלן: "ההוראה החוקית").

ביום 28.1.24 בשעה 4:00 או סמוך לכך, הפר הנאשם את ההוראה החוקית ושהה מחוץ לביתו.

בעקבות ההפרה הגיעו שוטרים ועצרו את הנאשם ברח' הזית בעתלית, סמוך לבית.

בהמשך לכך, ולבקשת הנאשם, ליוו אותו השוטרים לביתו על מנת שיחליף נעליים בטרם יילקח לתחנת המשטרה. בהמשך ועת התקדמו הנאשם והשוטרים לכיוון ניידת המשטרה, החל הנאשם בריצה מהירה וברח מהשוטרים. לאחר כ-200 מטרים נפל הנאשם ונתפס בידי השוטרים. הנאשם נאזק והובל לניידת המשטרה או אז אמר לאחד השוטרים "אתה יכול לדחוף את הטייזר לתחת שלך" ודחף אותו באמצעות מרפקו.

בהמשך, הוכנס הנאשם לניידת משטרה וכשביקש אחד השוטרים לאזוק את הנאשם גם ברגליו, איים הנאשם על השוטר באומרו: "אני אתן לך בעיטה לפנים".

בטרם טיעונים לעונש הופנה הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן.

תסקיר שירות המבחן:

הנאשם, כבן 39, נשוי ואב לשלושה קטינים.

מהתסקיר עולה כי הנאשם מנהל אורח חיים שולי, צרך לאורך חייו סמים ועבר מספר ניסיונות טיפוליים בתחום ההתמכרויות. לדברי הנאשם, בשנת 2023 השלים בהצלחה הליך טיפולי שארך כחצי שנה בכלא "חרמון", ממנו שוחרר על תנאי בחודש ינואר 2024, ימים בודדים טרם ביצוע העבירות המיוחסות לו בתיק דנן.

עם זאת, הנאשם מסר כי בעת ביצוע העבירות בתיק זה, כאשר הוא מפר את תנאי השחרור, היה בהשפעת סמים מסוג קוקאין וקריסטל, לאחר שעשה בהם שימוש.

הנאשם ביטא בפני שירות המבחן אכזבה ומיאוס מאורח החיים ההתמכרותי, ורצון לשקם את חייו. יחד עם זאת, הנאשם הצהיר כי אינו מעוניין להשתלב בהליך טיפולי אינטנסיבי במסגרת קהילה טיפולית סגורה, אלא ביטא נכונות להשתלב פעם נוספת בטיפול אמבולטורי ביחידה העירונית על מנת להתגורר בחיק משפחתו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל דפוסים עבריינים מושרשים, סף תסכול נמוך, קושי בוויסות דחפים וקבלת סמכות. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם פיתח לאורך השנים התמכרות לסמים והוא מתקשה לגייס כוחות ולהתמיד בטיפול ארוך טווח ותובעני, והסכים להשתלב בהליך טיפולי משיקולים פרגמטיים בלבד.

שירות המבחן התרשם כי נוכח העובדה כי העבירות בוצעו על ידי הנאשם ימים בודדים לאחר ששוחרר על תנאי מבית הסוהר, הליכים פליליים קודמים וסנקציות עונשיות שהוטלו עליו לא היוו גורם הרתעתי עבורו.

בנוסף, שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות על מעשיו, אינו מבין את חומרתם ואת הפסול שבהם, ומבטא חרטה פורמלית בלבד.

משכך, סבר שירות המבחן כי רמת הסיכון להישנות עבירות אלימות בעתיד היא גבוהה, ומידת החומרה הצפויה, באם יבצע עבירות אלימות הינה בינונית.

לאור האמור, שירות המבחן לא המליץ על חלופת ענישה או שיקום במסגרת שירות המבחן והמליץ על סיום ההליך ללא מעורבותו.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה גיליון הרשעות קודמות של הנאשם, אשר כולל 11 הרשעות קודמות (טע/1) בעבירות סמים, אלימות ורכוש.

טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה טען כי הנאשם מעל באימון שניתן לו על ידי וועדת השחרורים כאשר הפר הוראה חוקית, ובעת הגעת השוטרים, ניסה לברוח, ואף איים בפגיעה בהם.

לטענת ב"כ המאשימה, אומנם העבירות בהן הורשע הנאשם, למעט עבירת האיומים שהשמיע כלפי השוטרים, הן עבירות שהמתחם בעניינו מתחיל ממאסר מותנה, אך יש לתת את הדעת לנסיבות החמורות שבביצוע העבירות, במיוחד מאחר וחלקן בוצעו כלפי שוטרים.

עוד נטען, כי מתסקיר שירות המבחן עלה כי הנאשם הפר הוראה חוקית ויצא מביתו על מנת לרכוש סמים.

על כן, נטען, כי מתחם העונש ההולם ביחס לכל העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 5 חודשי מאסר ל-14 חודשי מאסר בפועל.

באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, ב"כ המאשימה הדגיש כי שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית וכי לחובת הנאשם 11 הרשעות קודמות במגוון עבירות, ועל כן ביקש להעמיד את עונשו בחלק הבינוני גבוה של המתחם לו עתר, ולהטיל על הנאשם עונש של 10 חודשי מאסר אשר יספרו מיום מתן גזר הדין.

בשים לב לעובדה כי בתאריך 12.5.24 וועדה הפקיעה לנאשם שליש והוא חזר לרצות עונש מאסר במסגרת כותלי בית הסוהר, אין לנכות את תקופת המעצר ממועד זה מהעונש שיוטל על הנאשם.

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות בהן הורשע הנאשם, מתחיל מעונש של מאסר מותנה, כאשר נסיבות ביצוע העבירות לא היו ברף חומרה גבוה.

ב"כ הנאשם התייחס לנסיבות חייו הקשות של הנאשם ולכך שהנאשם ניהל אורח חיים שולי לצד התמכרות לסמים. עוד נטען כי כיום הנאשם נקי, ומעוניין לשקם את חייו. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בהודאתו המיידית של הנאשם, בחסכון בזמן שיפוטי, ובכך שהנאשם עבר טיפול במסגרת בית הסוהר.

עוד ביקש בא כוח הנאשם לנכות מעונשו של הנאשם את מלוא התקופה בה היה עצור עד תום ההליכים. דברי הנאשם:

הנאשם נטל אחריות על מעשיו ומסר כי ברצונו לחזור למוטב. דיון והכרעה:

הנאשם הורשע בעבירות של הפרת הוראה חוקית, עבירת אימים כלפי שוטרים ועבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, על רקע מעצרו של הנאשם בגין הפרת הוראה חוקית. כל העבירות בוצעו בהפרש מספר דקות בלבד, ועל כן יש לראות את כלל העבירות בהן הורשע הנאשם כאירוע פלילי אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, וזאת בהתאם למבחן "הקשר ההדוק", כפי שנקבע בהלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י (29.10.14)), בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע עבירה של הפרת הוראה חוקית עניינם בשמירה על שלטון החוק ומילוי הוראות וצווים הניתנים בהתאם לחוק.

עוד פגע הנאשם במעשיו בערכים מוגנים שעניינם בהגנה על סדרי משטר וחברה תקינים, על עקרון שלטון החוק ועל תפקודם התקין של העוסקים במלאכת אכיפת החוק לפעול ללא מורא וללא חשש. בהקשר זה אפנה לע"פ 20707-08-12 בילל מצרי נ' מדינת ישראל (6.12.12) שם נקבע, כדלקמן:

"העבירות כנגד שוטרים, לרבות אימים, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו ותקיפת שוטרים הינן עבירות הפוגעות בסדר הציבורי ובאושיות שלטון החוק. התנכלות לשוטרים בכל אחת מן העבירות הנ"ל פוגעת לא רק בשוטר עצמו אלא במשטרת ישראל כולה, בתדמיתה, וביכולת הרתעתה כמי שמופקדת על אכיפת שלטון החוק." נסיבות ביצוע העבירות:

הנאשם הפר הוראה חוקית שניתנה על ידי וועדת השחרורים במסגרת שחרור מוקדם על תנאי, ושהה מחוץ לביתו בשעות בהן היה אמור להימצא במעצר בית. בעקבות ההפרה הגיעו שוטרים למקום, והנאשם ניסה לברוח מהם ואף איים על אחד השוטרים בפגיעה בגופו.

לביצוע העבירות לא קדם תכנון מיוחד, ומתסקיר שירות המבחן עולה כי הפרת תנאי השחרור בוצעה על רקע שימוש בסמים. העבירות שבוצעו כנגד השוטרים היו ללא תכנון ובוצעו על ידי הנאשם באופן ספונטני כתגובה למעצרו ולא לוו באלימות של ממש.

בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות, הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית. מדיניות הענישה הנהוגה:

· ברע"פ 3208/15 דוד הקרי נ' מדינת ישראל (11.5.15) - המבקש, בעל עבר פלילי, הודה והורשע בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. נגד המבקש הוצא צו מניעה המורה לו ולנאשמת נוספת לסלק את ידם ממתחם מגורים בתל אביב. המבקש סירב לפתוח את הדלת לבקשת שני שוטרים וברח מהמקום. בית המשפט גזר על הנאשם מאסר על תנאי. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי ולבית המשפט העליון גם בשאלת אי הרשעתו - אשר נדחו.

· בע"פ (ירושלים) 53885-06-14 ראיד מחאג'נה נ' מדינת ישראל (20.5.15), המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. הנאשם התנגד לפעולת חיפוש, ובין היתר בעט בדלת למרות ששוטרים ניסו למנוע זאת. בהמשך, ניסה הנאשם להתקדם לעבר הדלת כשהוא דוחק בגופו של שוטרים הניצבים מולו. לאורך ההתרחשות הכוללת, שארכה מספר דקות, חזר הנאשם והתווכח עם השוטרים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם לעבירה כולל קנס בסכום הנע בין 6,000 ל-10,000 ₪, זאת, לצד הארכתו של עונש המאסר המותנה. בית המשפט הטיל על הנאשם תשלום קנס כספי בסך 9,000 ₪ והארכת מאסר על תנאי לתקופה של שישה חודשים, ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי מטעם שני הצדדים נדחה.

· בע"פ (נצרת) 65718-11-16 דנה אלימלך נ' מדינת ישראל (4.4.17), נדון ערעור של שני מערערים, בני זוג, שנדונו במאוחד. המערער הורשע בבית משפט השלום בעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ושיבוש מהלכי משפט, והמערערת הורשעה בעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. המערער הגיע לתחנת המשטרה להגיש תלונה כנגד שכנה ומשמע כי הוא נהפך לחשוד החל להשתולל ולצעוק בתחנת המשטרה וגם המערערת גידפה וצעקה על השוטר. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה ועד 3 חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצה בעבודות שירות, וכן עונשים נלווים. על המערער נגזרו 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס ועל המערערת נגזרו שלושה חודשי מאסר על תנאי והתחייבות. בית המשפט המחוזי זיכה את המערער מעבירת שיבוש מהלכי משפט והרשיעו תחתיה בעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והותיר את רכיבי גזר הדין על כנם, כאשר המאסר על תנאי יחול רק על עבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. ערעור המערערת נדחה על שני חלקיו. בקשת רשות ערעור שהגישה המערערת לבית המשפט העליון (רע"פ 3958/17), נדחתה אף היא (20.06.17).

· בת"פ 36391-12-17 מדינת ישראל נ' בכר (3.5.18), הנאשם הורשע בעבירה של הפרת הוראה חוקית ובעבירת הפרת צו הגנה, נדון ל- 35 ימי מאסר (בניכוי 35 ימי מעצרו) ומאסר מותנה.

· בת"פ 27646-08-16 מדינת ישראל נ' דאמוני (14.06.17), הנאשם הורשע בהפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם. הצדדים ביקשו לאמץ את הסדר הטיעון שהוסכם בין הצדדים בו יוטל על הנאשם עונש מאסר על תנאי. בית המשפט קבע כי ההסדר נמצא במתחם העונש ההולם והטיל על הנאשם מאסר על תנאי והתחייבות. בהתחשב במכלול הנסיבות לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה, ובשים לב לביצוע מספר עבירות על ידי הנאשם נע בין מאסר מותנה ל- 8 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלוות. חריגה ממתחם העונש ההולם:

בנסיבות תיק זה, ובשים לב לאמור בתסקיר שירות המבחן לא מצאתי כי קיימות נסיבות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם אותו קבעתי לעיל לא לחומרא ולא לקולא.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

שקלתי לקולא את הודאתו של הנאשם, נטילת האחריות על מעשיו והבעת החרטה. הודאתו של הנאשם חסכה מזמנו השיפוטי של בית המשפט ומהצורך להעיד עדים.

עוד שקלתי את נסיבות חייו של הנאשם, כפי שהדברים פורטו בתסקיר שירות המבחן, את התמכרותו לסמים, וניסיונותיו להיגמל.

לחומרא שקלתי את עברו הפלילי המכביד של הנאשם הכולל 11 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, רכוש וסמים, כאשר את העבירות נשוא תיק זה ביצע מס' ימים לאחר ששחרר שחרור מוקדם על תנאי ועל כן, דומה כי הענישה שהוטלה על הנאשם בעבר לא הרתיעה אותו מלשוב ולבצע עבירות.

עוד שקלתי את האמור בתסקיר שירות המבחן, אשר העריך כי קיימת רמת הסיכון גבוהה להישנות עבירות מצדו של הנאשם בעתיד וכי הצהרותיו של הנאשם באשר לרצונו להיגמל נובעות משיקולים פרגמטיים בלבד והוא לא מוכן להירתם להליך טיפולי ארוך טווח. שירות המבחן כאמור נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם. בשקלול כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 60 ימי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 28.1.24 - 4.2.24 ומיום 18.4.24 - 12.5.24. המאסר שהוטל יהיה בחופף ליתרת עונש המאסר אותו מרצה הנאשם בגין תיק אחר.

לא מצאתי מקום לנכות מתקופת מאסרו של הנאשם את תקופת המעצר במהלכה ריצה מאסר בפועל, מאסר אליו הוחזר לאחר שהפך תנאי שחרור מוקדם, הפרה מושא תיק זה.

ב. מאסר על תנאי בן 4 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופת התנאי אחת מהעבירות בהן הורשע תיק זה, ויורשע בגינה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ' אלול תשפ"ד, 23 ספטמבר 2024, במעמד הצדדים.